

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขงานการตัดสินของคณะกรรมการควบคุม
การผลิตประจำโรงงานเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพอ้อย
แบบท้ายประกาศคณะกรรมการบริหาร ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2537
ลงวันที่ 9. พฤศจิกายน 2537

1. รถที่เทอ้อยแต่ละครั้งไม่ควรต่ำกว่า 10 ตัน จึงถือว่าตัวอย่างน้ำอ้อยที่ได้และนำมาตรวจวัดคุณภาพเป็นตัวแทนที่ถูกต้อง
2. ถ้ามีการเทน้อยกว่า 10 ตัน ให้รวมอ้อยมากกว่า 1 คันรถเป็น 1 ตัวอย่าง
3. ในกรณีมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปะปนของอ้อยจากรถสองคัน (คันละ 10 ตัน) ให้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อทำการทดสอบตรวจความถูกต้องของตัวอย่าง
4. ถ้าโรงงานมีเหตุขัดข้องในการขนส่ง/ลาเลี้ยงอ้อย และ/หรือ น้ำอ้อย ทำให้ไม่สามารถส่งน้ำอ้อย พร้อมทั้งหมายเลขลำดับคิวไปยังห้องปฏิบัติการวิเคราะห์คุณภาพอ้อยได้ ให้ใช้ค่าคุณภาพอ้อยเฉลี่ยของโรงงานประจำวันนั้น ที่คำนวณโดยสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นค่าคุณภาพอ้อยของคันที่ไม่สามารถวิเคราะห์คุณภาพได้
5. กรณีที่พิสูจน์ได้ว่าการปะปนของอ้อยของชาวไร่ 2 ราย อันเกิดจากความผิดพลาดในการลงอ้อย และตัวอย่างน้ำอ้อยนั้นได้ถูกวิเคราะห์แล้ว ให้ใช้ค่าคุณภาพอ้อยที่สูงกว่า ระหว่างค่าคุณภาพที่วัดได้จริงกับค่าคุณภาพอ้อยเฉลี่ยประจำวันมาเป็นค่าคุณภาพของอ้อยทั้ง 2 ราย
6. เมื่อวิเคราะห์คุณภาพอ้อยได้ต่ำกว่า 6 ซี.ซี.เอส. ให้โรงงานมีสิทธิปฏิเสธการรับซื้ออ้อยของชาวไร่เจ้าของอ้อยนั้น ในรถคันต่อไปได้ ส่วนที่หีบแล้ว ให้จ่ายค่าอ้อยตามคุณภาพ ซี.ซี.เอส. ที่วิเคราะห์ได้จริง
7. ในกรณีที่ค่า ซี.ซี.เอส. ที่วิเคราะห์ได้ผิดปกติ (เช่นมีค่าต่ำกว่า 6 หรือติดลบ) และคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าการผิดปกตินั้นมิได้เนื่องมาจากอ้อย ให้ใช้ค่าเฉลี่ยประจำวันเป็นค่า ซี.ซี.เอส. ของอ้อยคันนั้นๆ

8. ในกรณีอ้อยไฟไหม้ และ/หรืออ้อยที่มีความบริสุทธิ์ไม่ได้มาตรฐาน ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการตัดสินเกี่ยวกับอ้อยไฟไหม้ และ ความบริสุทธิ์ของอ้อย
9. ในกรณีเครื่องมือการวิเคราะห์ ชาร์ต สูญเสีย สูญหาย ให้โรงงานนั้นๆ ช่วยเหลือ โดยทำให้ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่มีอยู่ ณ โรงงาน เป็นกรณีๆ ไปจนกว่า จะทำการเปลี่ยนซ่อมแซมเสร็จทันที ค่าคุณภาพอ้อยที่วัดได้ให้ถือว่าเป็นค่าถูกต้องเช่นกัน
10. ในสภาพการเทียบที่แตกต่างกัน ให้คณะกรรมการควบคุมการผลิตประจำโรงงานหาข้อตกลงระหว่างโรงงานและชาวไร่คู่สัญญา ในรายละเอียดกรณีต่อไปนี้ไว้ก่อนจะเปิดเทียบ และแจ้งให้คณะกรรมการบริหารส่วนท้องถิ่นทราบ ภายในวันที่ 15 กันยายน ของทุกปี เพื่อให้คณะกรรมการบริหารส่วนท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน
 - (ก) การตกลงในเรื่องสิ่งสกปรกที่ติดมากับอ้อย ✓
 - (ข) การตกลงในเรื่องยอดอ้อย ✓
- * 11. การปฏิบัติใดๆ ที่ได้กำหนดไว้แล้ว ห้ามมิให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ยกเว้นแต่มีเหตุผลอันควร และไม่มีผลกระทบต่อระบบโดยรวม จึงให้คณะกรรมการควบคุมการผลิตประจำโรงงานพิจารณาตัดสิน
12. การทำความเข้าใจปัญหาที่อาจเกิดขึ้น นอกจากที่ระบุไว้นี้ ให้คณะกรรมการควบคุมการผลิตประจำโรงงาน พิจารณาตัดสิน
13. การพิจารณาตัดสินของคณะกรรมการควบคุมการผลิตประจำโรงงาน ตามข้อ 11, 12 ให้แจ้งคณะกรรมการบริหารส่วนท้องถิ่นทราบ พร้อมทั้งสำเนาแจ้ง สำนักงานฯ ส่วนกลางทราบด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการตัดสินของคณะกรรมการผลิต

ประจำโรงงานเกี่ยวกับอ้อยไพพ์ และความบริสุทธิ์ของอ้อย

แนบท้ายประกาศคณะกรรมการบริหาร ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2537

ลงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2537

1. อ้อยไพพ์จะพิจารณาคุณภาพ และจ่ายค่าอ้อยตามคุณภาพเหมือนอ้อยสดต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการผลิตประจำโรงงาน โดยมีใบกำกับออกให้
2. การแจ้งคำร้องเพื่อขอพิจารณา และรับใบกำกับ ชาวไร่จะต้องแจ้งต่อคณะกรรมการผลิตประจำโรงงานเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้คณะกรรมการผลิตประจำโรงงานได้พิจารณาชี้ขาดตามข้อ 1 ทั้งนี้ให้คณะกรรมการ แจ้งผลการพิจารณาให้สำนักงานฯ ส่วนกลางทราบภายใน 7 วัน นับจากวันที่อ้อยนั้นเข้าเทียบ
3. ความบริสุทธิ์ หมายความว่า จำนวนน้ำตาลซูโครสที่คิดในรูปของค่าโพล เมื่อเทียบเป็นอัตราส่วน หรือร้อยละของจำนวนของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดที่คิดในรูปของค่าบรีกซ์ในอ้อย
4. ค่าความบริสุทธิ์มาตรฐานของอ้อย กำหนดให้อยู่ในช่วง 65 ถึง 90 เปอร์เซ็นต์
5. โรงงานสามารถปฏิเสธการรับซื้ออ้อยได้ เมื่ออ้อยไพพ์ไม่มีใบกำกับ
6. ในกรณีที่โรงงานไม่ปฏิเสธการรับซื้ออ้อยไพพ์ไม่มีใบกำกับ ให้จ่ายค่าอ้อยดังนี้
 - 6.1 โรงงานที่สามารถแยกอ้อยเป็นรายคันรถได้ จ่ายตามค่าที่ต่ำกว่า ระหว่างค่าคุณภาพที่วัดได้จริงกับค่าคุณภาพอ้อยเฉลี่ยประจำวัน
 - 6.2 โรงงานที่ไม่สามารถแยกอ้อยเป็นรายคันรถได้ ให้จ่ายเท่ากับอ้อยสด แต่หักค่าอ้อย 5 % ของราคาอ้อยที่ 10 ซี.ซี.เอส. ทุก ๆ ตันอ้อยและการหักนี้ให้หักเฉพาะราคาอ้อยขั้นต่ำเท่านั้น
7. กรณีของอ้อยที่ค่าความบริสุทธิ์ไม่ได้มาตรฐาน ให้โรงงานมีสิทธิปฏิเสธการรับซื้ออ้อยของชาวไร่เจ้าของอ้อยนั้น ในรถคันต่อ ๆ ไปได้ ส่วนที่เทียบแล้วให้จ่ายค่าอ้อยนั้น ตามค่าที่ต่ำกว่าระหว่างค่าคุณภาพที่วัดได้จริงกับค่าคุณภาพอ้อยเฉลี่ยประจำวัน

8. ในการคำนวณราคาอ้อยขึ้นสุดท้ายประจำปี ให้นำผลรวมของตัวเลขจำนวนเงินที่โรงงานหักตามข้อ 6.2 ไปรวมคำนวณเป็นส่วนรายได้เฉพาะของชาวไร่อ้อย
9. การปฏิบัติใด ๆ ที่ได้กำหนดไว้แล้ว ห้ามมิให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ยกเว้นแต่มีเหตุผลอันควร และไม่มีผลกระทบต่อระบบโดยรวม จึงให้คณะกรรมการควบคุมการผลิตประจำโรงงานพิจารณาตัดสิน
10. การทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น นอกจากที่ระบุไว้นี้ ให้คณะกรรมการควบคุมการผลิตประจำโรงงาน พิจารณาตัดสิน
11. การพิจารณาตัดสินของคณะกรรมการควบคุมการผลิตประจำโรงงาน ตามข้อ 9, 10 ให้แจ้งคณะกรรมการบริหารส่วนท้องถิ่นทราบ พร้อมทั้งสำเนาแจ้งสำนักงานฯ ส่วนกลางทราบด้วย